

[Tholstrup.]

Dette svarer nøje til den kursforskel, der er på danske og svenske kroner.

Jeg kan derfor ikke på nogen måde indrømme, at en opgivelse af vareforsyningslovgivningen ville være et mere eller mindre letsindigt eksperiment, som den højtærede minister sagde i sin fremsættelsestale.

Med hensyn til beskæftigelsen synes der heller ikke efter denne tale at være nogen fare. Det viser sig netop, at importen af færdigvarer har været i tilbagegang trods den større liberalisering, således at der er kommet flere råvarer og flere halvfabrikata hjem, end dengang man netop havde mindre liberalisering.

Den tilstrækkelige modstandskraft, som den højtærede minister efterlyser, findes, når blot man standser pengeudpumpningen. I afslutningen af fremsættelsestalen sagde den højtærede minister, at vi ikke behøver at føle os urolige og nære frygt for, at de i vareforsyningsloven givne bemyndigelser vil blive misbrugt. Kan vi nu stole på det? Er det faktisk ikke sådan i dag, at vareforsyningsloven bruges protektionistisk, altså til fordel for nogle ganske få, men til skade for mange. Og hvordan er det med bevillingerne? De gives stadig på grundlag, der forlængst er forældede, således at nye importører, nye firmaer, stadig har svært ved at få forhøjet bevillingerne og må nøjes med undertiden ganske latterlige importtal. Men skal vi ikke tage den højtærede minister på ordet og få indsat en paragraf om, at loven ikke på nogen måde må bruges til protektionistiske formål? Det kan ministeren ikke have noget imod efter den tale, hun holdt her ved fremsættelsen. Vi må imidlertid også passe på, at andre ministre ikke lader sig påvirke for stærkt af emsige organisationsfolk. Jeg tænker her på kornimportstoppet, som sandsynligvis vil påføre landet et tab på flere halve snese millioner kroner ved den skræk, det indgød vore svineavlere. Da kornstoppet kom, holdt tillægget af nye gylte op, og i dag står vi og har brug for mellem $\frac{1}{2}$ og 1 million svin mere, end vi har, for at kunne tilfredsstille markedet. Man vil nu komme til at opleve, at en stor del af den forretning, som Danmark kunne have haft på flæskemarkedet, vil blive overtaget af vore konkurrenter, ganske simpelt fordi de svineavlere, der havde baseret deres

svineavl på køb af korn, blev bange for, at der nu skulle laves kunstigt høje kornpriser og derfor standsede en naturlig udvidelse af den produktion, som vel er den mest givende indenfor landbruget i øjeblikket. Den slags pludselige indgreb må vi undgå i fremtiden. De er for kostbare.

Jeg har selvfølgelig mit sædvanlige hjertesuk med hensyn til bilimporten, og jeg må igen sige, at det, at man ikke vil give bilerne fri, er direkte vendt imod landbruget, fordi det er på landet, man har de store afstande, det er der, man i særlig grad har brug for at køre i bil fremfor at fortsætte med hestekøretøjer. Men det betyder også, at vi kan frigøre arbejdskraft — det er tidligere nævnt — som i dag sættes ind på i uendelighed at reparere de udslidte vogne, en arbejdskraft af højeste kvalitet, som der netop er brug for i eksportindustrien.

Jeg kunne ønske, at man i varedirektoratet eller i handelsministeriet tog den opgave op at sikre, at kartoflerne ikke kom for højt op i pris. Det kunne ske derved, at man gav fri indførsel for sagomel og sprit og ved at tale lidt med de to koncessionshavere, kartoffelmelsfabrikkerne og spritfabrikkerne, om at spare lidt på produktionen af kartoffelmel og sprit, hvorved de kartofler, som bruges til disse to formål, kunne frigives til almindeligt konsum. Vi kan få al den sprit, vi vil have, for små penge fra Sverige; f. eks. kan vi få den kølersprit, vi skal bruge i næste måned, som træsprit til en lavere pris, end vi kan producere den til af de udmærkede kartofler. Vi kan få sagomel, som ikke er dyrere end det kartoffelmel, der laves af de udmærkede kartofler.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister om hendes syn på en sådan tanke, og om vi kan forvente at få en antiprotektionistisk paragraf indsat i loven.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Efter i dag at have hørt de ærede ordføreres indlæg vedrørende det foreliggende lovforslag, vil jeg sige, at min samvittighed ærlig talt ikke er helt så sort, som jeg forstår den burde være. Jeg mener, at regeringen har gjort, hvad der har været muligt under de vanskelige forhold, vi har haft, for at frigøre handelen til gavn for såvel forbrugere som erhvervs-